

INUIT ATAQATIGIIT

INATSISARTUNI

Nuuk, 12. august 2015

I henhold til Inatsisartuts forretningsorden § 37 fremsender jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

- 1. Hvad er baggrunden for størrelsen af de gældende lomme- og tøjpenge satser for børn og unge anbragt på døgninstitutioner, og er der forskel på de lomme- og tøjpenge satser, der gælder for børn og unge anbragt på henholdsvis en døgninstitution og en døgninstitution for handicappede?**
- 2. Hvilke principper eller regulering ligger til grund for en regulering af de gældende satser for lomme- og tøjpenge?**
- 3. Hvornår blev satserne senest reguleret og hvornår forventes dette at ske igen og efter hvilke principper?**
- 4. Ifald den ene eller begge forældre til det anbragtes barn betaler børnebidrag eksempelvis samlet kr. 2000 pr. måned, da de i sagens natur ønsker at forsørge og tage økonomisk ansvar for deres børn, får dette så betydning for størrelsen af de lomme- og tøjpenge, der offentlige betaler til den anbragte?**
- 5. Hvornår blev der senest gennemført en undersøgelse af, hvor det koster at forsørge børn og unge under 18 år i Grønland?**

(Medlem af Inatsisartut Juliane Henningsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Anbragte børn og unge får udbetalt lomme- og tøjpenge. Dette således, at de unge eksempelvis kan købe tøj, mobiltelefon, tusass, skoletaske, sportsudstyr, toiletartikler, ol.

Jeg har forstået, at der eksisterer satser for børn og unge anbragt på landets døgninstitutioner, - en for børn og unge under 16 år på 36 kr. pr døgn (ca. 1080 pr. måned)., og en for unge 16-18 år på 42 kr. pr. døgn (ca. 1260 pr. måned). Satserne er af uransagelige årsager ikke blevet reguleret i mange år.

I årsberetningen for døgninstitutionerne 2014 fremføres det, at satserne for lomme- og tøjpenge er for lave, især i betragtning af, hvilke udgifter skal dække.

Politisk er det helt centralt, at man løbende har viden om levevilkårene i landet. Derfor er det afgørende, at der løbende indhentes oplysninger om de faktiske udgifter rundt i landet for, hvad det koster, at betale faste udgifter, så som husleje, vand, varme, forsikring og få et anstændigt dagligt varmt måltid mad, foruden morgenmad og frokost, at kunne klæde sig til årstiden, og i et vist omfang kunne bekoste at deltage i det sociale og kulturelle liv. Vi er nødt til at kunne sammenholde gængse leveudgifter med de mulige og gængse indtægtsforhold rundt omkring i landet.